

[H. C. Hansen.]

Jeg hørte med stor interesse det ærede medlem fremhæve lønmodtagerfradraget som en af de store gevinster, der er opnået under denne regering. Jeg takker for denne anerkendelse. Vi har såmænd slidt hårdt nok i mit parti for at få det ført igennem. Jeg ved godt, at vi har haft en, mere stiltiende end åbenlys, tilslutning indenfor det ærede medlems parti, som har haft et horn i siden på den højterede finansminister for hans stædighed og tilbageholdenhed på dette punkt, men dér er igen et punkt, hvor det ærede medlem hr. Edvard Sørensen, det ærede medlem hr. Poul Møller og jeg har stået sammen i et sagligt samarbejde for at nå det, mit parti har foreslået, og hvor det er lykkedes at overvinde finansministerens stædige tilbageholdenhed overfor et rimeligt fremskridt. Det er den slags lykkelige øjeblikke i en rigsdagsmands liv, som giver håb om, at den slags ting også kan ske fremefter, så vi kan få fornuftige ting ud af det, der bliver foreslået, og jeg går ud fra, at når det ærede medlem hr. Edvard Sørensen talte så lidt i dag, så man var lige ved at være bange for, at han ikke rigtig med varme kunne gå ind for regeringens forslag, så ligger der bagved dette tanken om, at nu kommer arbejdsdets time, nu skal vi se, om vi kan få noget forstandigt ud af det, der er tale om. Jeg takker det ærede medlem hr. Poul Møller, fordi han har fremhævet lønmodtagerfradraget, og fordi han har fremhævet forskringsfradraget. Vi gjorde et hæderligt forsøg sidste gang på at få det endnu højere op. Da sprang det ærede medlem og hans parti i sidste øjeblik fra; da kom vi ikke videre. Jeg takker også for hans fremhævelse af det fradragsbeløb, det nedslagsbeløb for de gamle, som jeg indførte i den tid, da jeg var finansminister. Det er så rart at høre disse gode gerninger fremhævet fra konservativ side som udtryk for rimelige fremskridt og oven i købet puttet ind som fremskridt, navnlig denne regering skal takkes for. Det har jeg altså gerne villet sige det ærede medlem hr. Poul Møller tak for.

Dernæst har jeg lyst til at gøre en ganske enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Gregersen. Nu er det jo så let og så taknemligt — jeg ved ikke, hvor langt tilbage det ærede medlem hr. Gregersen graver, når han skal lave sammenligninger; han havde fundet forskellige socialdemokrater i tid-

ligere tid frem, og der kan sikkert findes udmærkede udtalelser, udmærkede ting dér, men hvis vi nu holder os til øjeblikket, til dagen, så er der en ting, der interesserer mig meget mere, og det er denne ene ting: Hvad er det egentlig for indtægter, det ærede medlem hr. Gregersen og hans parti vil stemme for staten skal have til dækning af de udgifter, som det ærede medlem og hans parti stemmer for? Kunne det ærede medlem ikke forklare os det? Det er så udmærket at holde en af disse sædvanlige ud-advinduet-taler, hvori man forklarer, at det har været en fire-parti-regering, der har siddet her. Det er såmænd ligefedt det hele; vi kender hele rummelen derudefra, og folk ved lige så godt som vi, der sidder her i salen, at vi har arbejdet sammen på en række felter, at vi har måttet tage hensyn på forskellige måder, og folk ved godt, hvilken forskel i syn og indstilling der er mellem partierne. Det kan vi godt spare os at tale om herinde; det ærede medlem kan det i hvert fald.

Derimod bør det ærede medlem fortælle offentligheden, hvor det er, han vil skaffe pengene til det, han stemmer for herinde i salen. Hvor er det? Jeg tænker f. eks. på militærudgifterne. Nu skal det ærede medlem ikke sige til mig, at retsforbundet har et ønske om frivillighed, og derfor kan de ikke være medansvarlige for det, der laves. For det gælder ikke. Retsforbundet er for det første med sin formand i spidsen i princippet enigt med os andre i tilslutning til Atlantpagten, men selvom jeg lader det fare, er det retsforbundets synspunkt, som dets ærede formand for nylig sagde, at det er ikke pengene, det drejer sig om, det er spørgsmålet om frivillighed og tvang. Hvorfra skaffer det ærede medlem pengene til forsvarsberedskabet? Hvorfra skaffer det ærede medlem pengene til de sociale udgifter? Hvorfra skaffer det ærede medlem pengene til de kulturelle udgifter? I stedet for at holde det lange foredrag, der skal fortælle offentligheden, at her er der en serie forfærdelige banditter i de gamle partier, der vil lægge skat på folk, og retsforbundet er det parti, der bare vil gå ud og fortælle folk, hvad de skal have af goder, må vi så ikke i stedet for dette for en gangs skyld få at vide, hvordan de penge skal skaffes. Det ærede medlem ved godt, at grundskylden dækker kun en begrænset del deraf, men træk grundskylden fra, træk disse